

Recep Maraşlı: TÜRKLERLE KÜRTLER BER- ABER KİMİN KANINI DÖKTÜK ?

Posted on 20/09/2015

HDP'den milletvekili adayı gösterilmesi için kampanya yapılan Sevan Nişanyan, LDP (Liberal Demokrat Parti) den aday olacağını açıklayınca çoğu kişide "soğuk duş" etkisi yarattı sanıyorum. Zaten milletvekilliydi, şuydu buydu gözü olmayan Nişanyan'ın bu tavrının bir protesto olduğunu düşünüyorum. Herhalde öyledir...

Bunun nedeninin "Halkların Demokratik Partisi"nin, bütün halkların demokratik eşitliğine değil de, sadece Türklerle Kürtlerin tarihi İttifakına yaslanma adetine; her ortak zemin arandığında "hak eşitliğine" değil de Türklerle Kürtlerin "düşmana karşı" omuz omuza dövuştüğü ve tabi Ermenilerle Rumların ortak düşman ilan edilmesine; bu ortaklık arandığında hep feda edilmelerine vd. daha bir sürü sakilliğe tepki olduğunu tahmin ederim.

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, 14 Eylül 2015 günü Ararat eteklerinde, yani tam da aslında 1915 soykırımı mağdurların hatırasına saygı ve hassasiyet göstermesi gereken sembolik bir alanda, tuttu şu sözleri sarf etti:

"Kürtler, binlerce yıldır bu toprakların gerçeğidir. 1071'de Alparslan Malazgirt'e gelmeden önce de Kürtler burada vardı. O zamanlar da Kürt beyliklerinden destek alınarak Anadolu'nun kapıları açıldı. Kürtlerle ittifak yaparak bunu başardılar. Şimdi Türk halkı bu ittifakı, işbirliğini unutarak nasıl kardeşliği sağlayacak ? 1920'lerde Kurtuluş Savaşı'nda, Çanakkale'de, Antep'te, Adana'da kim beraber savaştı ? Kim göğsünü düşmana karşı beraber siper etti ? Kürtler de, Türkler de vardı. Madem vatani ortak vatan yaptık, madem beraber mücadele ettik, madem bu vatanın her karış toprağında bizler kanımızı ortak döktük, o halde eşit yaşamının kime nasıl bir zararı olabilir."

Pek çok Kürt siyasetçisi ve aydınının “Ee ne var bu söylenenlerde?” dediğini duyar gibiyim...

Zaten mesele de burada. Bu ifadelerde hiç bir sorun görmeyişimizde...

Evet önemli ölçüde bir gerçeği dile getiriyor ama aynı zamanda reddedip bunu bir özür görmemiz gereken bir gerçek.

Hiç üşenmeden, satır satır üzerinden gidelim:

“Kürtler, binlerce yıldır bu toprakların gerçeğidir. 1071’de Alparslan Malazgirt’e gelmeden önce de Kürtler burada vardı.”

(Binlerce yıldır bu toprakların - Ararat eteklerinde konuşuluyor!- başka gerçekleri yok mu? Ermeniler burada yaşamıyor muydu? Daha bir kilometre ötenizde berinizde, 1071’den yüzlerce yıl önce inşa edilmiş kiliseler, manastırlar var. Bin bir yapısıyla şimdi harabe olan Ani hüzünle sizi dinliyor.. Bu medeniyeti kimler inşa etmişti? Hani Halkların Demokrasisi?)

“O zamanlar da Kürt beyliklerinden destek alınarak Anadolu’nun kapıları açıldı. Kürtlerle ittifak yaparak bunu başardılar. Şimdi Türk halkı bu ittifakı, işbirliğini unutarak nasıl kardeşliği sağlayacak ?”

(“Anadolu’nun kapıları açıldı, Kürtlerin yardımıyla açılan kapının ardında kimler vardı? Ermeniler, Pontuslular, Rumlar... Anadolu denen yer hangi ulusları, medeniyetleri, coğrafyayı barındırıyordu? Gavurların kapısı açılmış oldu ve Müslüman Türkler de, Kürtlerle işbirliği sayesinde yeni bir vatan kazanmış oldular. Böyle söylüyor özetle. Kürtler, bu işgale katılmak ve yardım etmekle ÖVÜNME Lİ mi? GURUR mu duymalı? “Bizim sayemizde VATAN sahibi oldunuz, şimdi nankörlük ediyorsunuz” anlamında cümleler mi kurmalı?)

Bu cümleleri kurarken Rumları, Ermenileri, Pontusluları, Asuri/Süryani hristiyan halkları

parça parça ettiğinin bile farkında olmamak ne kadar kötü? Halklar arasında demokrasi böyle mi oluyor?

“1920’lerde Kurtuluş Savaşı’nda, Çanakkale’de, Antep’te, Adana’da kim beraber savaştı ? Kim göğsünü düşmana karşı beraber siper etti ? “

(1920’lerde “Kurtuluş Savaşı” mı oldu? Çanakkale’de kim kime karşı savaştı? Antep’te, Adana’da hangi ortak “düşmana” karşı göğsümüzü beraber siper edip savaştık?

1920’lerde olan bir “Kurtuluş Savaşı” değildi. Çok uluslu, çok kültürlü, çok dinli bir toplumsal yapısı olan Osmanlı İmparatorluğundan bir Türk ulus devleti kurmak amacıyla, bu alandaki bütün Hıristiyan halklar sistematik olarak soykırıma, etnik arındırmaya uğratıldı. 1915 bunun tepe noktasıydı. Ama bunun öncesi ve sonrasında da soykırım, etnik arındırma politikası vardı ve devam etti. 1919-22 dönemi 1915 soykırımının kesintisiz bir devamıdır. Onun tahkim edilmesi, Rumların ve Ermenilerin vatanlarına dönüşlerinin engellenmesi, son kalanların da direnişlerinin kırılma mücadelesiydi.

Bu soykırıma ve etnik arındırma süreçlerinde Osmanlı devletinin , İttihad-terakki’nin, Kemalist hareketin Türkiye Cumhuriyeti’nin yanında yer almış olmak, onunla işbirliği yapmış olmak ÖVÜNMEMİZ gereken bir şey midir, yoksa UTANMAMIZ gereken bir şey midir?)

“Madem vatanı ortak vatan yaptık, madem beraber mücadele ettik, madem bu vatanın her karış toprağında bizler kanımızı ortak döktük, o halde eşit yaşamının kime nasıl bir zararı olabilir?”

(Burada vatanı “ortak vatan yaptık” demekten ne anlamalıyız. Demek ki ortada ne Türklerin ne Kürtlerin olmayan ama beraberce yaptıkları “vatan” var? Bu vatanın adı nedir: Türkiye mi?, Kürdistan mı? Doğu ve Güneydoğu Anadolu mu?)

Doğrudan “Misak-ı Milli” olarak tarif edilen yapay siyasi coğrafya, Batı Ermenistan’ı, Kilikyayı, Pontus’u, Küçük Asyayı, Kapadokyayı, Trakyayı, Lazistan’ı, Beth-Nahrini (Aramilerin ülkesini) ve Kürdistanı yuttu. O ülkelerin üzerini örttü, Ortak vatan oldu. Türk milliyetçiliği bunun “ortak olmadığını” sadece Türkiye olup Türklere ait olduğunu söylüyor. Kürt milliyetçileri bunun bir bölümünün Türklere, bir bölümünün de Kürtlere ait olduğunu söylüyor. HDP (Halkların Demokratik Partisi) olarak bunun Türklere ve Kürtlere birlikte ait “ortak vatan” olduğunu söylüyor.

Peki ya diğerlerinin vatanları? Evet “gavurun canı da, malı da, toprağı da Müslüman’a helal” nasılsa?

Burada tarihi bir ittifak varsa bu nasıl bir ittifaktır: Anti-Ermeni, Anti-Rum bir ittifak değil midir. Müslüman olmayan halklara karşı Sünni-Müslüman ama özünde Türk milletini inşa etmeye çalışan bir ittifak değil midir?

Peki tüm bu savaşlarda Türklerle Kürtler beraberce kimin KANINI DÖKMÜŞ oluyorlar. Hrant’ın dediği gibi Kürtlerle Türkler kendi aralarındaki ittifakı, kardeşliği Ermeninin, Rumun dökülen kanı üzerinden tartışıyorlarsa, tarih nerede, demokrasi nerede? ÖZÜR dilememiz UTANÇ duymamız gereken bir olguyu, gurur ifadesi yapmamız ne acı bir paradoks!

Şimdi elinizde bu ifadelerle Sevan Nişanyan’ı HDP milletvekilliğine davet ettiğimizde şöyle demiş oluyoruz;

“Sizlerin (Ermeni, Rum, Süryani ...) kırıma uğratılmış atalarınızın yokluğu üzerine, sizlere karşı düşmanlık ittifakıyla oluşturduğumuz bu ortak vatanın yeniden kuruluşunu kutlamak için buyurun cenaze namazına!”

Sevan, aslında bir an önce LDP adaylığını açıklayarak HDP’lileri hiç olmazsa kendine karşı

böyle bir ayıp yapımlarının önünü kesmiş oldu. Protesto yaparken de incelik göstermiş...

Kürt ulusal demokratik hareketinin, aydınlarının, toplumun Demirtaş'ın konuşmasındaki "ezber"i yırtıp atması, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e tarihi ittifak adı altındaki "suç ortağı olma" halini sonlandırması gerekiyor.

SÜNNETSİZLİK VE ERMENİLERİN BİZİ SEVMESİ...

AKP'nin MKY üyesi Prof. Burhan KUZU; "Dağlıca" operasyonları sırasında şöyle yazıyordu.

"Gebertilen Teröristlerin muayenesi mutlaka yapılmalıdır.Görülecektir ki, önemli bir bölümü sünnetsiz.Uyan Kürt kardeşim ne olur uyan artık"

Cizre'deki kuşatma ve yıldırma operasyonları sırasında, Cizre sokaklarında polis, "Hepiniz Ermenisiniz. Ermeniler sizinle gurur duyuyor" şeklinde anons geçti.

Her iki yerde tezahür eden devlet aklı, tam da Demirtaş'ın da bilerek-bilmeyerek sahiplendiği anti-Ermeni ittifaka gönderme yapıyor.

"Teröristelerin çoğu sünnetsizdir, yani Ermenidir, Ermeniler de sizin bizim ortak düşmanımızdır, uyanın. Ortak düşmanımızın oyununa gelmeyin!"

Cizre'deki Polis de "Ermeniler sizinle gurur duyuyor, hepiniz Ermenisiniz!" diyerek Cizre halkıyla gerillayı böylece birbirinden Ermeni düşmanlığı temeli üzerinden kışkırtmayı umuyor!"

Bunun tarihsel temelleri var: Konuşmanın yapıldığı il de dahil olmak üzere 1918-20'de Batı Ermenistan'ı yeniden İşgal eden 3. Ordu Komutanı Kazım Karabekir, anılarında; İran'daki Simko dahil bir çok Kürt aşiretini Ermenilere karşı savaştırmış olmakla övünür. "Kürdistan'ı

Ermenistan yapacaklar” diye onları “şerbetlediğini” söyler. Ve bir nasihat verir:

“... Kürtlere, buraların Ermenistan olacağını söyleyiniz. O zaman hemen size katılacaklardır.”

“Düşmanlarımız büyük Ermenistan yapmaya çalışıyor. Buralarda ise en fazla Kürt kardeşlerimiz oturmaktadırlar. Kürt istiklali diye çalışanlar düşmanlarımızdır. Maksatları, Kürtleri bizden ayırdıktan sonra Ermenistan yapmaktır. Kürtleri mahvedeceklerdir. Bunun için Türk ve Kürt kardeşler bu felakete meydan vermeyiniz.”

Ermenistan’a birlikte egemen olmak, Ermenistan kurulmasını önlemek 100 yıl önce ortak payda idiye, bugün de niye olmasın diye düşünüyor, TC’nin Devlet aklı. Hem de “Müslümanlık” yeniden ortak bir siyasi zemin olmuşken...

Devlet aklı bu siyasi ittifaka gönderme yaparken, Kürt siyasi aklı da ona karşılık veriyor ve şöyle demiş oluyor; “Buraları Ermenistan olmasın diye sizinle birlikte savaştık. mücadele ettik, kan döktük, tamam ama , siz de bizim payımızın üzerine yattınız!”

Her iki yerden bakınca da bu kadar hassas bir konuda Demirtaş’ın hassas olmayan ama temel bir ezberi tekrar ediyor olması epey manidar. “Halkların demokrasisi” açısından ürkütücü. Evet konu burada açılıp eleştirilen yapılnca, “azınlıkların” gönlünü almak kolaydır nasılsa: Siz biçim zenginliğimizsiniz demek çare değil.

Biz niye sizin zenginliğiniz olalım ki, bu nasıl bir demokratik ilişki olur ki denmez mi?

Halbuki gerekli olan bu gönül alıcı kalıpları sıkışınca kullanmak değil, tutarlı bir tarih bilinci ve söylemi oturtmak gerekiyor. Türk ve Kürt resmi tarihinin kesiştiği bu “ittifak”, “ortak düşman” ve “kan dökme” hikayesinin kurbanlarıyla Hem devletin hem de mağdur halkların aynı zamanda hoşuna gidecek söylemlerle “Halklar arasında demokrasi” inşa edilemez.

Kaynak: gelawej.net